

॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ रुद्रमग्निमिति रुद्रोवाण्यदग्निरिति श्रुतिविदो द्विजाः प्राहुः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ प्रकारांतरेण स्कंदस्य रुद्रसूनुत्वमाह अनुप्रविश्येति अनुप्रविश्य स्थितेनेति शेषः ततः बन्धि
 गोब्राह्मणहितार्थाय सैनापत्येभिर्षिचमां ॥ मार्कण्डेय उवाच सोभिषिक्तो मघवता सर्वैर्देवगणैः सह ॥ २३ ॥ अतीव शुशुभे तत्र पूज्यमानो महर्षिभिः ॥
 तत्र तत्कांचनं छत्रं ध्रियमाणं व्यरोचत ॥ २४ ॥ यथैव सुसमिद्धस्य पावकस्यात्ममंडलं ॥ विश्वकर्मरुता चास्य दिव्या माला हिरण्मयी ॥ २५ ॥ आबद्धा त्रिपुर
 घ्नेन स्वयमेव यशस्विना ॥ आगम्य मनुजव्याघ्रसहदेव्या परंतप ॥ २६ ॥ अर्चयामास सुप्रीतो भगवान् गोवृषध्वजः ॥ रुद्रमग्निद्विजाः प्राहू रुद्रसूनुस्ततस्तुसः ॥
 ॥ २७ ॥ रुद्रेण शुक्रमुत्सृष्टं तच्छ्रेतः पर्वतो भवत् ॥ पावकस्येंद्रियं श्वेते कृत्तिकाभिः कृतं नगे ॥ २८ ॥ पूज्यमानं तुरुद्रेण दृष्ट्वा सर्वे दिवौकसः ॥ रुद्रसूनुस्ततः प्राहुर्गुहं
 गुणवतां वरं ॥ २९ ॥ अनुप्रविश्य रुद्रेण वक्त्रिं जातो ह्ययं शिशुः ॥ तत्र जातस्ततः स्कंदो रुद्रसूनुस्ततो भवत् ॥ ३० ॥ रुद्रस्य वक्त्रे स्वाहायाः षण्णां स्त्रीणां च भारत ॥ जा
 तः स्कंदः सुरश्रेष्ठो रुद्रसूनुस्ततो भवत् ॥ ३१ ॥ अरजे वाससीरक्ते वसानः पावकात्मजः ॥ भाति दीप्तवपुः श्रीमान् रक्ताभ्राभ्यामिवांशुमान् ॥ ३२ ॥ कुक्कुटश्चाग्नि
 नादत्तस्तस्य केतुरलंकृतः ॥ रथे समुच्छ्रितो भाति कालाग्निरिव लोहितः ॥ ३३ ॥ याचेष्टा सर्वभूतानां प्रभाशांतिर्बलंतथा ॥ अग्रतस्तस्य साशक्तिर्देवानां जयव
 र्धनी ॥ ३४ ॥ विवेश कवचं चास्य शरीरे सहजं तथा ॥ युध्यमानस्य देवस्य प्रादुर्भवति तत्सदा ॥ ३५ ॥ शक्तिर्धर्मो बलं तेजः कांतत्वं सत्यमुन्नतिः ॥ ब्रह्मण्यत्वम
 संमोहो भक्तानां परिरक्षणं ॥ ३६ ॥ निरुंतनं च शत्रूणां लोकानां चाभिरक्षणं ॥ स्कंदेन सह जातानि सर्वाण्येव जनाधिप ॥ ३७ ॥ एवं देवगणैः सर्वैः सोभिषिक्तः
 स्वलंकृतः ॥ बभौ प्रतीतः सुमनाः परिपूर्णो दुर्मंडलः ॥ ३८ ॥ इष्टैः स्वाध्यायघोषैश्च देवतूर्यवरैरपि ॥ देवगंधर्वगीतैश्च सर्वैरप्सरसांगणैः ॥ ३९ ॥ एतैश्चान्यैश्च बहु
 भिस्तुष्टैर्दृष्टैः स्वलंकृतैः ॥ सुसंवृतः पिशाचानां गणैर्देवगणैस्तथा ॥ ४० ॥ क्रीडन् भाति तदा देवैरभिषिक्तश्च पावकिः ॥ अभिषिक्तं महासेनमपश्यंत दिवौकसः ॥
 ॥ ४१ ॥ विनिहत्य तमः सूर्ययथेहाभ्युदितं तथा ॥ अथैनमभ्ययुः सर्वादेव सेनाः सहस्रशः ॥ ४२ ॥ अस्माकं त्वं पतिरिति ब्रुवाणाः सर्वतो दिशः ॥ ताः समासाद्य भ
 गवान् सर्वभूतगणैर्वृतः ॥ ४३ ॥ अर्चितस्तुस्तुतश्चैव सांत्वयामास ता अपि ॥ शतक्रतुश्चाभिषिच्य स्कंदं सेनापतिं तदा ॥ ४४ ॥ सस्मार तां देवसेनां यासाते न वि
 मोक्षिता ॥ अयं तस्याः पतिर्नूनं विहितो ब्रह्मणा स्वयं ॥ ४५ ॥ इति चिंत्या नयामास देवसेनां त्यलंकृतां ॥ स्कंदं प्रोवाच बलभिदियं कन्यासुरोत्तम ॥ ४६ ॥
 देहे प्रविष्टा द्रुद्रा जात इति वारुद्रसूनु रित्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥